

kampen historielag

Kampenkalenderen 2013

Kr 100,-

Årets kalender

I Kampenkalenderen 2013 presenterer Kampen historielag nok en gang små fortellinger, med ledsagende bilder fra Kampens historie. Det er minner fra eget eller foreldres liv, og det er historier om hendelser og steder på Kampen og personer fra Kampen.

Har du gamle bilder fra Kampen?

Vi er fortsatt svært interessert i å komme i kontakt med dere som har fotografier fra Kampen. Bildene kan være 10, 50 eller 100 år gamle, fra hverdag og fest, ute og inne, skole, arbeidsliv, foreningsliv, gater og parker – alt om livet og menneskene på Kampen er av interesse!

Hjemmesiden vår

Vi vil samtidig oppfordre både medlemmer og andre om å gå inn på vår hjemmeside: www.kampenhistorielag.no. Her finnes nyheter, fotogalleri og mange illustrerte artikler og fortellinger fra Kampens historie. Her kan du også sende inn egne fortellinger eller etterlyse gamle venner. Ta en kikk!

Redaksjon for kalenderen er styret i Kampen historielag:

Terje Allum
Line Arneberg
Arne Kristiansen
Ragnhild Hoel
Kari Korbøl
Ivar Nygaard
Lasse Solberg
Sverre Syversen

Layout og trykk: Kursiv Media
Opplag: 500

Forsidebilde:

Allsangmøte i Kampen park, juli 1938.

Foto: 0034355 / ukjent fotograf / Arbeiderbevegelsens arkiv

KAMPEN-KALENDER'N 1988

utgitt av

Kampen Historielag i samarbeid med

Arbeiderbladet

Presentasjon skulle være unødvendig: Kampens egne - Karl Johans og hele byens kjæledegger:

KAMPEN JANITSJAR-ORKESTER

KAMPEGUTTAS MELODI

Vi synger Kampeguttas melodi
stem alle i la oss nu gi sangen vår harmoni.
Vi liker muntre toner i vårt spill
fløytenes trill,
trommenes dril,
trompeters varme lid.
Hvordan vi ferdes rundt i Norge vil vi ta
vår strofe med å gi den farven den skal ha.
Vi synger Kampeguttas melodi
gi den vår harmoni.

SING AS WE GO

Kom og bli med, så stikker vi av sted. -
oppover Carl Johan med Hornmusikken.
Hele gata vinker -og solen den blinker
i messing og sølv.
For det er vår når Kampegutta går
da er det klart at sommer'n står for døren.
Så unn deg en hvil- og spander et smil
og syng
tararattattattattatt atata
opp langs Carl Johan.

Kalender i 25 år

I år er det 25 år siden den første Kampenkalenderen kom ut. Det selvsagte valg på forsiden var Kampen janitsjarorkester. I kalenderen kommer det ikke frem hvem som har skrevet tekstene på sidene, men det nylig stiftede historielaget ga ut en fin kalender. Siden den gang har kalenderen kommet ut hvert år. Det blir 312 sider med stoff om Kampen, med den du nå sitter med i hånden.

Den første kalenderen hadde stoff om blant annet Kampen Friluftsbad, Kampen for tilværelsen, Kampen og politiet, Kampens Karl Johan, Kampen Mek. Verksted, Kampen park, Joronn Dahl og Kampen skole. Stort sett var Kampen med i alle titler. Denne kalenderen er nå skannet og vil foreligge som pdf- fil på vår hjemmeside

www.kampenhistorielag.no over nyttår 2013. Mange av sidene fra våre kalendere finnes dessuten på samme hjemmeside.

Ta en titt - og god fornøyelse.

Styret

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
1		1	2	3	4	5	6
2	7	8	9	10	11	12	13
3	14	15	16	17	18	19	20
4	21	22	23	24	25	26	27
5	28	29	30	31			

Bøgata 2. Foto: Privat

Clara og butikken i Bøgata 2

Det er en sprek dame på 93 år som tar i mot oss hjemme i Bøgata 2. Clara Ness bor fremdeles i annen etasje over butikken som hun drev sammen med mannen Johan Holm Ness. Synet har begynt å svikte henne nå, men hukommelsen og hørselen er det ingenting i veien med.

Under oppveksten på Gulskogen ved Drammen med far og fire søsken, hadde hun en drøm - drømmen om Oslo. Fjorten år gammel besøkte hun for første gang tanten sin på Lille Tøyen. Clara begynte å hjelpe henne i butikken hennes. Det ble en fin inngang til arbeidslivet. Det var mange butikker på Lille Tøyen den gang, og i nabohuset jobbet Johan Holm Ness. Det var kjærlighet ved første blick. I 1942 giftet de seg i Tøyen kirke og flyttet inn i Bøgata 2. Foreldrene til Johan drev butikken på den tiden og fikk god hjelp av de nygifte.

På slutten av 40-tallet overtok Clara og Johan driften. Butikken hadde to inngangsdører, en til kolonialen og en til kjøttavdelingen, som vi kan se på bildet. Johan står ved bilen, og det store skiltet over butikken viser klart hva de kunne tilby. Mye av maten de solgte i kjøttavdelingen, var hjemmelaget, og alt var selvfølgelig i løs vekt. Ved juletider var det ekstra mye å gjøre. Med få eller ingen kjølerom måtte juleskinker og ribbe henge ute i bakgården. Da kunne det bli krise hvis "kakelinna" slo til med mildvær. Det var 2-3 ansatte i butikken, men Clara

og Johan tok aldri ferie. Men i 1969 var det slutt for butikken i Bøgata 2.

Clara og Johan hadde campingvogn, og nå fikk de tid til å bruke den. De dro rundt i Norden med Caravanklubben og hadde noen fine år sammen. Men så døde Johan i 1979 mens han kjørte bil i Nannestadgata. Siden det har Clara vært alene i 2.etg i det gamle huset fra 1895. Hennes sønn Per driver nå firmaet Caribonum i bygget.

Clara føler seg alene nå, og med dårlig syn kan hun ikke lenger se fjernsyn. Men lydbøker hører hun på hver dag. Ofte er hun borte på Vålerenga Eldresenter, og nå har hun søkt om leilighet i det nye bygget i Brinken, Kampen Omsorg+. Der står hun på venteliste, 93 år gammel!

Lasse Solberg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5					1	2	3
6	4	5	6	7	8	9	10
7	11	12	13	14	15	16	17
8	18	19	20	21	22	23	24
9	25	26	27	28			

MARS

Skedsmogata 5. Foto: Tellef Kvifte

Innfelt: Forsiden av boka Folkeskribenten Rudolf Muus og hans forleggere (1995)

Norges mest leste forfatter - på Kampen

Rudolf Muus er lite kjent nå, men ved forrige århundreskifte var han trolig landets mest leste forfatter. Vi har nok ikke hatt maken til populær skribent før Kjell Hallbing mot slutten av 1960-tallet skrev Morgan Kane-bøkene.

Muus skrev om helt og skurk, lykke og ulykke, dyd og last, intriger og forviklinger, kort sagt velkjente tema i populærlitteraturen. Aller mest kjent er fortellingene om Ole Høiland, Trysil Knut og Gjest Baardsen. Han skrev også historiske romaner om vikingtid, og under første verdenskrig aktuelle titler som *Fortællinger fra krigen* og *Lynkrydseren Emden*. Han oversatte også mange store tyske og engelske romaner og flere tusen indianerfortellinger. Mye ble skrevet under pseudonym.

Rudolf Muus ble født på Åsen gård på Grefsen i 1862, men bodde på Kampen i mange år. Fra 1911 til 1916 bodde familien i Evensgate 10. Deretter flyttet de til Skedsmogata 5, der han bodde til sin død i 1935. Åtte av hans ti barn vokste opp. Han skrev bestandig med full damp fra en gammeldags langpipe og svart kaffe, og gjerne med et barn på hvert kne!

Hjemmet til familien Muus er beskrevet som et oppholdssted for kunstnere og "der var alltid sang og musikk." I forbindelse med hans 100-årsdag fortalte

datteren Margit til Morgenposten: "Jeg minnes godt de hyggelige årene vi levde sammen på Kampen. Til hjemmet vårt i Skedsmogaten kom mange skuespillere fra teateret på Bankplassen. Johan Falkberget var også en god venn av ham, og da han av og til kom innover til hovedstaden husker jeg han overnattet hos oss på en plyssofa vi hadde i stuen."

Fortellingene til Muus skildret utførlig livet på Østkanten med stor medfølelse for de små i samfunnet. Det er blitt spådd at romanene til Rudolf Muus etter hvert vil bli verdifulle i en lokalthistorisk sammenheng.

Olaug Hana Nesheim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9					1	2	3
10	4	5	6	7	8	9	10
11	11	12	13	14	15	16	17
12	18	19	20	21	22	23	24
13	25	26	27	28	29	30	31

Norderhovgate 26. Foto: Privat

Kampen om et hus

Norderhovgate 26 ble bygget i 1875 av 12 misjonærer og bestod av 11 leiligheter. I tillegg til hovedbygningen mot gata, var det et uthus på to etasjer i hagen ut mot Brinken. Opprinnelig var det en leilighet der også. Hele eiendommen var på 690 kvm og var svært attraktiv med utsikt over byen og Oslofjorden. Hovedbygningen hadde to etasjer mot gaten og tre etasjer mot hagen. I 1975 bodde det 11 mennesker i Norderhovgate 26.

Rundt 1970 kjøpte entreprenør Trygve Bjerke seks eiendommer på Kampen. En av dem var Norderhovgate 26. En gruppe arkitektstudenter skrev i 1975: " Dette var ren spekulasjon, Bjerke trengte eiendommene for å bygge nytt og målet var å bygge terrassehus i skråningen ned mot Brinken". Studentene laget et prosjekt for rehabilitering av eiendommen i nr. 26. De undersøkte huset fra kjeller til loft og kom med forslag som de diskuterte med beboerne. Leiligheter skulle slås sammen, våtrom, bad og wc skulle legges inn i hver etasje. Frøken Kolstad var en av dem som bodde i huset. Hun hadde en stue på 18 kvm, kjøkken på 4 kvm, ingen

entre og utedo i hagen. Husleien var på 170 kr. Hun hadde god økonomi og kunne akseptere en økning på et par hundre kroner. Flere hadde det som frøken Kolstad og var positive til rehabiliteringen, men Norderhovgate 26 ble revet. Hele den gamle rekka med hus i Norderhovgate fra nr. 20 til og med nr. 28 forsvant på 80-tallet.

Bente Stray

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
14	1	2	3	4	5	6	7
15	8	9	10	11	12	13	14
16	15	16	17	18	19	20	21
17	22	23	24	25	26	27	28
18	29	30					

Foto: Privat

Våren 1940 i Kampen park

På bildet ser vi familien Halvorsen fra Sonsgate på Kampen. Hovedpersonen, konfirmanten Kjell (15), står i midten mellom mor Ruth og far Bjarne. Bak står Kjells bror Odd (19) og hans søster Evy Irene (17), min mor. Jeg fikk fortalt at familien måtte passe på å løpe opp til Svømmeren i parken mellom flyalarmene som da stadig gikk våren 1940, for å ta bilder. Familien bodde i Sonsgate 11 så det var ikke lange veien opp til parken, men resten av familien, i alt 23 personer som var gjester i konfirmasjonsselskapet, skulle også fotograferes, og da ble det mye løping og liv og røre. Hvordan de siden fikk plass på to rom og kjøkken i selskapet etterpå er en annen historie, men det var jo sånn den gangen; alle fikk plass, alle fikk mat, og alle hadde det hyggelig.

Kjells historie videre var ikke like hyggelig. Omtrent to år senere i 1942-43 skulle han hjelpe en eldre kamerat med å distribuere noen illegale aviser med sykkel. Unge og dumdristige som de var, tenkte de ikke på at de kunne bli tatt. Dessverre ble de overrasket og arrestert, og det bar rett til Grini, og Kjell ble sendt videre til Tyskland hvor han måtte utføre slavearbeid i konsentrasjonsleir.

Min bestemor sendte pakker dit så ofte hun hadde anledning og råd, men hun fikk aldri vite om pakkene kom fram til gutten sin.

Heldigvis kom Kjell helskinnet hjem etter krigen, han var da 20 år. Han var fysisk stor og sterk, men hadde nok fått en knekk. Det synes ikke utenpå hva slike opplevelser gjør med unge mennesker.

Jeg husker han som den beste onkelen i verden, og på Kampen!

Inger Brit Andresen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
18			1	2	3	4	5
19	6	7	8	9	10	11	12
20	13	14	15	16	17	18	19
21	20	21	22	23	24	25	26
22	27	28	29	30	31		

Postkort fra Sverresgata 1910-20. Foto: OB FO4032/Oslo Museum/Byhistorisk samling

Barndommens Sverres gate

Så var det "gamle" Sverres gate, da! Den startet fra Åkebergveien, omtrent rett ut for Bots'en, og krysset Jens Bjelkes gate før den endte på hjørnet av Kjølberggata/Nannestadbakken.

Bildet over er et gammelt prospektkort fra 1920-tallet, og viser den gamle bebyggelsen der. Dette var litt utenfor vi ungenes "domene", så jeg kjenner ikke godt til de bedriftene, forretningene og verkstedene som lå der. Den lyse gården lenger opp på høyre side er Sverres gate 17, der barndomskameraten min, Arne Larsen, regjerte. Helt øverst troner dagligvareforretningen – eller "kolonialen" – på hjørnet av Kjølberggata 23 og Nannestadbakken 2 – som vi bare kalte "Toer'n". Der bodde blant andre kameraten min, Walter Willanger, med mor og søster. Han emigrerte til USA i ung alder.

På hjørnet av Jens Bjelkes gate og Sverres gate lå på venstre side O. Mustads lagertomt, som inneholdt mye spennende for nysgjerrige unger. Et skilt med "Vogt Dem for hunden" var nok hengt opp i preventiv hensikt – uten at det kan sies at den la noen demper på forskertrangen.

Skraphandleren i Jens Bjelkes gate var god å ha når ungene på oppdagerferd hadde funnet flasker, filler og skrapmetall som de håpet kunne omsettes

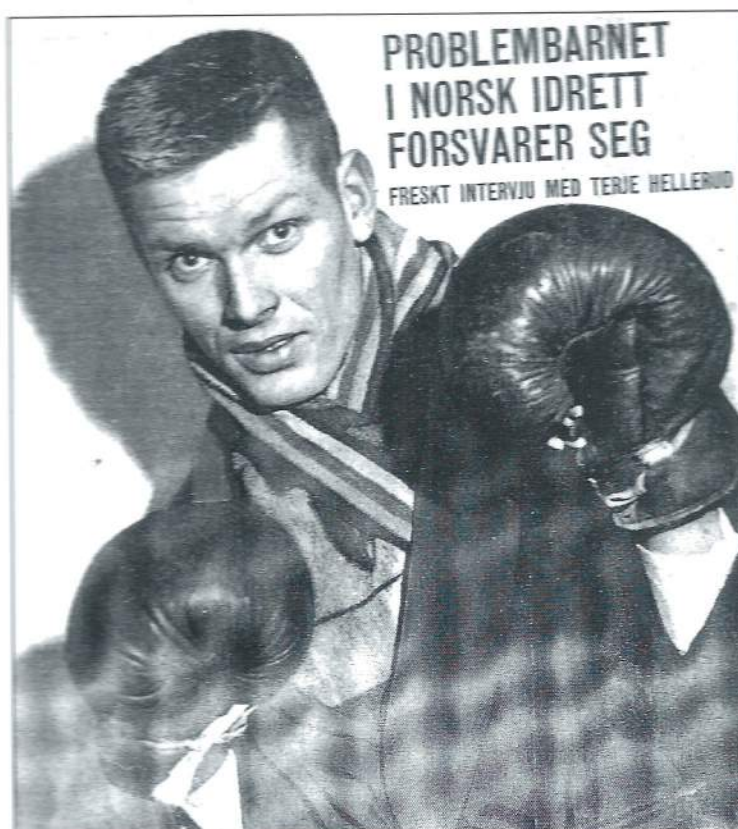
i klingende mynt. Det vanket som regel noen 10-, eller 25-ører, men penger var penger, som gjerne brant i lomma. Uten å ha fått det bekreftet, har jeg en sterk mistanke om at Kampen Janitsjars "far", Rolf Letting, hentet noen av sine første, flatklemte instrumenter hos den samme skraphandleren.

Videre oppover på høyre side lå en rekke trehus. Øverst ved hjørnet av Nannestadbakken lå en melkebutikk. Disse husene stengte for Kjølberggata til midten av 50-årene. Når det var fotballkamp på Jordal, eller når Jarlen Kino i Åkebergveien lokket, måtte vi gå ned Sverres gate, rundt hjørnet i Jens Bjelkes gate, og deretter inn i Kjølberggata på den andre siden.

Jarl Frode Bech

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22						1	2
23	3	4	5	6	7	8	9
24	10	11	12	13	14	15	16
25	17	18	19	20	21	22	23
26	24	25	26	27	28	29	30

**PROBLEMBARNET
I NORSK IDRETT
FORSVARER SEG**
FRESKT INTERVJU MED TERJE HELLERUD

Foto: Utsnitt av forsiden på Alle Menn, april 1964

En Vålerengagutt fra Kampen

Terje Hellerud, Henger`n, var sammen med Einar Bruno Larsen krumtappene i det laget som ble kalt Bohemen. De var ballartister med sjarm og frekkhet - noe som preget VIF og norsk fotball i en ti-årsperiode fra 1958 til 1968. Det var dette laget som gjorde Vålenga *magic*.

Terje Hellerud er født i 1939. Han vokste opp i Jordalgate 5, bare et steinkast fra Amfi'n. Det er verdt å understreke at Jordalgate 5 ligger på Kampen ved siden av Jordal. Egentlig var Terje Hellerud Kampengutt, men han gikk på Vålerenga skole. Terje forteller selv at det ikke var helt klart at han skulle satse så hardt på idretten. Foreldrene var pinsevenner og ville vel ikke alltid at Terje skulle bruke så mye tid på sport. Det var ikke lett å holde seg unna da han vokste opp rett ved Jordal, som var et idrettsparadis på østkanten. For Terje Hellerud var det fotball om sommeren, ishockey og håndball om vinteren. Litt bandy ble det tid til innimellom. Alle de som spilte sammen på folkeskolen, utgjorde kjernen i det som seinere ble «Bohemlaget». De bodde alle innenfor en radius på et par kilometer. I dette miljøet vokste Terje Hellerud opp og stortrivdes.

Han fikk tre landskamper i fotball, spilte bandy i Tåsen, og fikk en landskamp der og var med på 29 VM-kamper i ishockey. Videre ble det åtte bykamper i håndball for Fredensborg. Terje Hellerud hadde

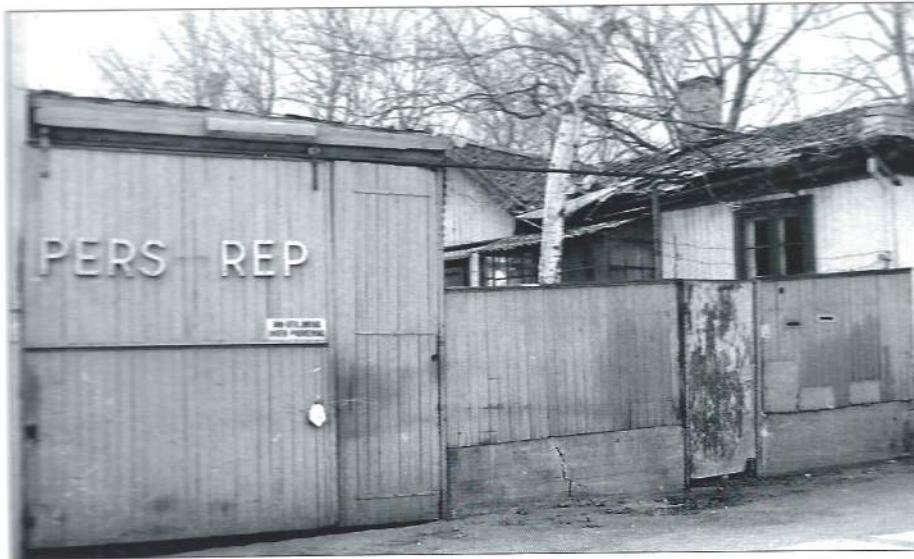
en særpreget teknikk. Han kunne gjøre alt med en ball bortsett fra å få den til å snakke, ble det sagt. Problemet var farten. Det gikk langsomt enten han løp eller gikk på skøyter, men finte, det kunne han. Og så var han en sjarmerende kar med lynkjapp replikk.

Terje Hellerud jobbet på Tiedemanns Tobakksfabrikk og senere for Toro fabrikker før han ble drosjeeier på slutten av 80-tallet. Han kjørte drosje fram til 2001. Da begynte han å jobbe i Valhall på Valle Hovin. Der er han fortsatt på kontoret. Han er en tradisjonsbærer med klare meldinger om det meste som foregår - alltid hyggelig. Og navnet Henger`n? «He he», Terje ler og sier han lever godt med alle vandrehistoriene om opprinnelsen til navnet Henger`n.

Viggo Johansen, tidligere kaptein Vålerenga

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
27	1	2	3	4	5	6	7
28	8	9	10	11	12	13	14
29	15	16	17	18	19	20	21
30	22	23	24	25	26	27	28
31	29	30	31				

AUGUST

Øvre foto: Gjeilo & Weberg Nedre foto: Sverre Syversen

Pers Rep

Min mann, Per Hansen, begynte med verkstedet i Ullensakergata etter at han i mange år hadde vært ansatt i Drosjeeiernes Felleskjøp i Trondheimsveien. Han kalte verkstedet Pers Rep. Jobben var å montere taksametre og radioer i biler.

Jeg hjalp til med kontorarbeid, og det var veldig trivelig, skal jeg si dere! Det var kaffe og skravling mens kundene ventet. Mange kom innom bare for å snakke.

Da Olsenbanden-filmene gjorde opptak på Kampen, trengte de et sveiseapparat. Det fikk de låne av Per. I 1979 begynte Per i Sporveien, der jobbet han til 2001. Han kjørte 60-bussen som jo går gjennom Kampen. Pers interesse for biler kunne vel mange

selv se når de passerte huset vårt i Bøgata 6. Den interessen hadde "Per på hjørnet" helt til han døde i 2011.

Karin Hansen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31				1	2	3	4
32	5	6	7	8	9	10	11
33	12	13	14	15	16	17	18
34	19	20	21	22	23	24	25
35	26	27	28	29	30	31	

Foto: OBA 1586 / Knut Eng / Oslo Museum / Byhistoriske samling

Østkanten Folkets Hus

I 1936 vedtok Østre Samvirkende Arbeiderforeninger å bygge Østkanten Folkets Hus i Åkebergveien 56-58. Området Kampen, Vålerenga, Tøyen og Gamlebyen hadde et stort antall lag og foreninger med tilknytning til arbeiderbevegelsen. Disse skulle nå bli andelseiere og få både kontorplasser og møtelokaler i eget hus.

Østkanten Folkets Hus ble bygd i funksisstil og sto ferdig i 1938. Arkitektene var Ernst Motzfeldt, Leif Wiersholm og Knut Knutsen. I ettertid er det nok Jarlen kino de fleste forbinder med bygningen. Oslo kommune leide kinolokalet i 1. etasje for å drive det som såkalt "reprisetheater". Jarlen kino åpnet den 11. januar 1938 og ble nedlagt i 1988 – etter 50 års drift.

I 2. etasje lå Folkets Hus store sal og en kafé, mens 3. etasje inneholdt Den lille salen og en prøvesal som hadde en liten scene. Til disse salene var det inngang fra Brinken. Mellom 2. og 3. etasje var det skutt inn en mesaninetasje som inneholdt kontorer for andelseierne. I byggets 4. etasje lå den såkalte skytesalen. Her kunne skytterlag drive innendørs trening på en bane med internasjonale mål (9 x 21 meter). I toppetasjen var det vaktmesterleilighet og et større forsamlingslokale.

Østkanten Folkets Hus leide ut butikklokaler og kontorer til både leger og tannleger i tillegg til kinoen, kafeen, kontorer og møtelokaler

til andelseierne. Det var likevel vanskelig å få driften til å gå med overskudd. Under krigen lå arbeiderbevegelsens møtevirksomhet nede, og huset ble solgt på tvangsauksjon til et eiendomsselskap. I 1947 klarte imidlertid Østre Samvirkende Arbeiderforeninger å få kjøpt det tilbake med støtte fra LO og Folkets Hus Landsforbund.

I årene som fulgte skulle huset bli brukt etter planen; som møtelokale for fagforeninger, Framfylkingen, arbeideravholdslag, partilag, streikekomiteer og mye annet. Nedleggelsen av Jarlen kino og stadig tilbakevendende økonomiske problemer bidro til at Østkanten Folkets Hus i 1996 ble solgt til et firma som hadde spesialisert seg på å bygge kontor- og forretningslokaler om til boliger.

Tor Are Johansen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
35							1
36	2	3	4	5	6	7	8
37	9	10	11	12	13	14	15
38	16	17	18	19	20	21	22
39	23	24	25	26	27	28	29
40	30						

Det kan ha vært liknende forhold der Nicolai Heiestad bodde som gutt. Bildet viser Aurskoggata 15, revet 1899.
Foto: OBLF 02334 / Oslo Museum / Byhistorisk samling. Innfelt: Portrett av Nicolai Heiestad

En liten gutt ifra Kampen

I 1949 mottok Tiden Norsk Forlag et manuskript fra Nicolai Heiestad. Det var *En liten gutt ifra Vaterland – minner fra 1880-årenes Christiania*. Da var Heiestad sterkt plaget av sykdom, og det var bare uknekkelig viljestyrke som gjorde at han fikk fullført boka. Få dager etter at han fikk vite at boka skulle utgis, døde han, 81 år gammel.

En liten gutt ifra Vaterland er en gripende bok om en fattig gutts barndom i en hard by. Faren til Nicolai, en fattig skomaker, eide ikke engang en seng, familien bodde i kjellere og i kott. De sultet hver dag, men den lille gutten brukte øynene sine, han slukte hvert hus, hver liten rønne, fasader og gårdsrom. Boka er blitt et enestående dokument fra Oslos fattige bydeler i 1870-80 årene.

Da det var folketelling i 1875 var familien bosatt på Vaterland. De flyttet mye rundt, og bodde både i sentrum, Fjerdingsgen, Vika og på Sagene, Grünerløkka og Kampen. Her bodde familien først på Grueløkka på Nedre Kampen. Faren leide så et hus nederst i Bøgata. Det var et kammers med adgang til et kjøkken, vann og vask var det ikke. Nærmeste vannpost var i Sverres gate, så de måtte bakken opp

og ned når de hentet vann. Sør for huset til Heiestad var det en stor gård, med stall og fjøs. Kampen hadde parafinlamper til gatebelysning. Det var seks gatelykter i alt.

Som gutt opplevde Heiestad den store brannen i Normannsgata, og på den åpne branntomta ble kirken senere bygd. Den stod ferdig i 1882. Nicolai Heiestad tok svennebrev i 1888 og fartet viden omkring. Han var en sprek kar den gangen, og gjennom hele livet hadde han litterære interesser.

Tore Sørli

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
40		1	2	3	4	5	6
41	7	8	9	10	11	12	13
42	14	15	16	17	18	19	20
43	21	22	23	24	25	26	27
44	28	29	30	31			

NOVEMBER

Lagoppstillingen på bildet: Foran fra venstre: Ragnar Snellingen, Per Hverven, Per Gudmundsen, Trond Ekmo og Frank Lauritzen. Bak fra venstre: Trond Sletmoe, John Rasmussen, Svein Arnesen, Jan Andresen, Trygve Ødegård og Lasse Johansen. Foto: Privat

Kretsmestere 1955

I 1955 ble det for første gang arrangert kretsmesterskap i ishockey for folkeskoler i Oslo. Arbeiderbladet skrev: "Finalen i folkeskoleserien i ishockey mellom Kampen og Bjølsen endte uavgjort 1-1 på Jordal i går. Det var rene landskampstemningen i Amfi`n da kampen tok til. Hundrevis av skolebarn var møtt frem for å heie på sine respektive lag, og Kampen musikkorps sørget for feiende marsjer. Egentlig skulle Kampen ha vunnet i går. De spilte best, særlig i første omgang. Bjølsen arbeidet seg imidlertid opp i de to siste omgangene, men hadde ikke noen sikker plan over spillet. Kampen hadde særlig en stor spiller, Trond Ekmo. Hans målscoreing var meget flott. Ellers var backen Per Hverven en meget god spiller. Han hadde et fint overblikk og var suveren i tacklingene. De andre på laget var nokså jevne. Jan Jansen scoret for Bjølsen. Ellers var Stein Lea bestemann, med Tore Røed som en god løper."

I den andre kampen vant vi klart, kanskje noen husker resultatet. Selv tror jeg vi vant 6-1, men vil ikke garantere at jeg husker riktig her. Draktene hadde vi fått låne av VIF, og mitt utstyr besto av bandyskøyter som jeg fikk tak i "ad omveier" fra

skøyteutlåningen på Jordal, de enkleste leggeskinn som var å få tak i, en susp som jeg hadde funnet i garderoben på Amfi`n og som føltes som om den dekket alt fra navlen og ned til knærne og derfor var mer til bryderi enn beskyttelse. På hendene hadde jeg et par arbeidshansker jeg hadde fått av min bestefar som brukte dem når han kjørte jern. Siden hanskene var altfor store så "foret" jeg dem opp med et par vanter som min mor lette etter resten av vinteren. Men konkurranselysten og idrettsgleden var second to none.

Trond Erik Sletmoe

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44					1	2	3
45	4	5	6	7	8	9	10
46	11	12	13	14	15	16	17
47	18	19	20	21	22	23	24
48	25	26	27	28	29	30	

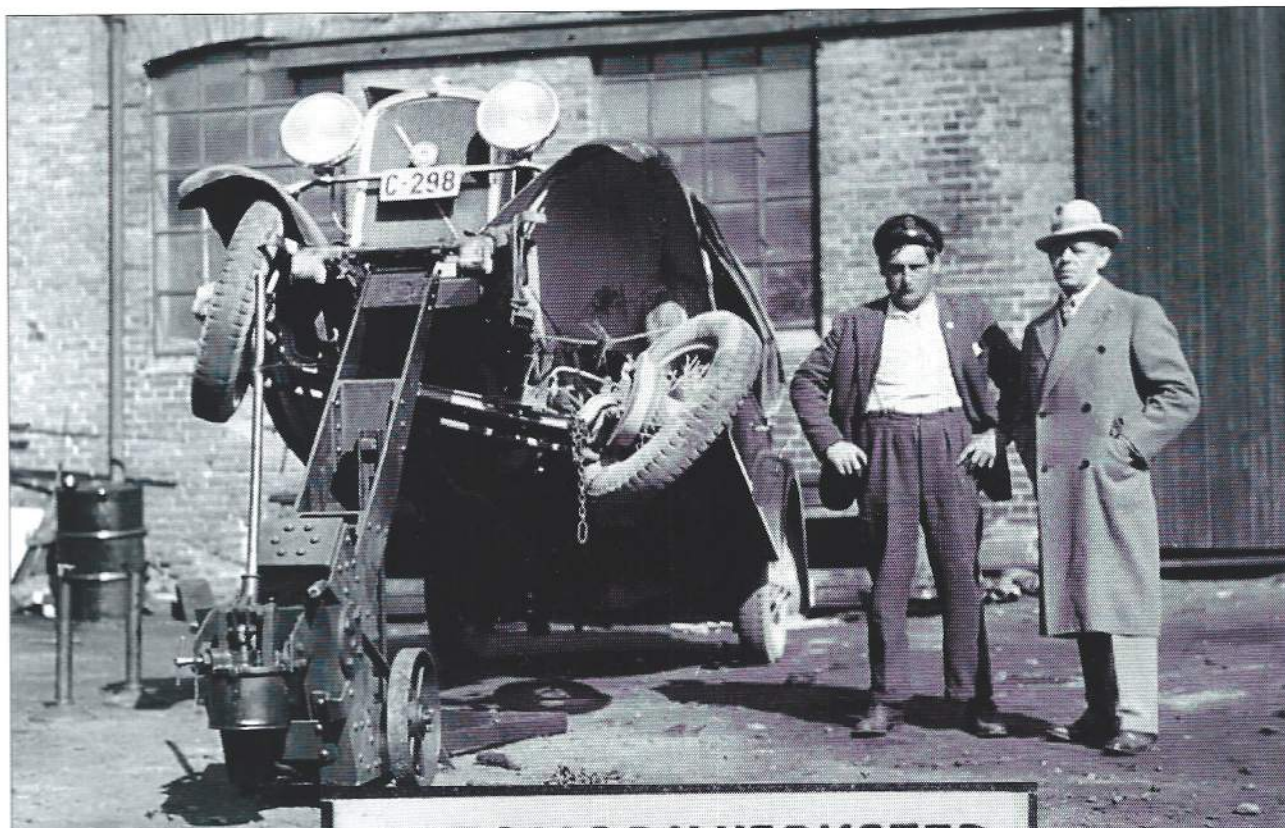

Foto: A-10001 /Ua/0014/018 og
019 / ukjent fotograf /
Oslo byarkiv

AUTOMOBILVERKSTED

Spec.: Ford og Chevrolet
Lastebiler til utleie
Vakt dag og natt
Servicebil
Ring

↓

ANDERS W. NIELSEN

Bøgaten 27 Telf. 82 439

Anders W. Nielsens bilverksted i Bøgata 27

Dette bildet må være tatt tidlig på 30-tallet før boligblokka ble ferdig i 1934. Her er det påkrevet med en reparasjon av forstillingen! Oppjekkingen ser litt skummel ut og tilfredsstillende neppe dagens krav til sikkerhet. A. W. Nielsen junior opplyser at verkstedet flyttet til Nedregate 7 på Grünerløkka. Der fungerte det også som verksted for motstandsbevegelsen under krigen.

Sverre Syversen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
48							1
49	2	3	4	5	6	7	8
50	9	10	11	12	13	14	15
51	16	17	18	19	20	21	22
52	23	24	25	26	27	28	29
1	30	31					